

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Central (S. Garștea-Bria)
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (N. Simciuc, Iu. Cotruță, I. Țurcan)

ÎNCHEIERE

28 noiembrie 2018

mun.Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Tatiana Vieru
Maria Ghervas
Victor Burduh

examinând admisibilitatea recursului declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Return”,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Societatea cu Răspundere Limitată „Return” împotriva Biroului Vamal Centru privind repunerea în termen, anularea actelor administrative, restituirea sumelor,
împotriva deciziei din 06 iunie 2018 a Curții de Apel Chișinău,

c o n s t a ț ă :

La data de 03 iunie 2016 Societatea cu Răspundere Limitată „Return” a depus cerere de chemare în judecată împotriva Biroului Vamal Chișinău privind anularea actelor de inspecție emise la declarațiile vamale în detaliu nr.I 3521 din 16 martie 2016, nr.I 3530 din 16 martie 2016, nr.I 3567 din 17 martie 2016, nr.I 3733 din 20 martie 2016, nr.I 3735 din 20 martie 2016, nr.I 3737 din 20 martie 2016, nr.I 3931 din 23 martie 2016, nr.I 4060 din 24 martie 2016, nr.I 4373 din 29 martie 2016, nr.I 4535 din 31 martie 2016, nr.I 4568 din 31 martie 2016, nr.I 4634 din 01 aprilie 2016, nr.I 4642 din 01 aprilie 2016, nr.I 4676 din 02 aprilie 2016, nr.I 4718 din 03 aprilie 2016, nr.I 4859 din 05 aprilie 2016, nr.I 4872 din 05 aprilie 2016, nr.I 4968 din 06 aprilie 2016, nr.I 5075 din 07 aprilie 2016, nr.I 5078 din 07 aprilie 2016, nr.I 5094 din 08 aprilie 2016, cu anularea declarațiilor vamale în cauză în varianta modificată și menținerea în vigoare varianta inițială, obligarea restituirii sumelor încasate suplimentar în mărime de 148 269,69 lei.

În motivarea acțiunii a indicat că în perioada 16 martie 2016 – 08 aprilie 2016, Societatea cu Răspundere Limitată „Return” a prezentat spre vămuire Biroului Vamal Chișinău, marfă (produse de horticultură) conform declarațiilor vamale: nr.I 3521 din 16 martie 2016, nr.I 3530 din 16 martie 2016, nr.I 3567 din 17 martie 2016, nr.I 3733 din 20 martie 2016, nr.I 3735 din 20 martie 2016, nr.I 3737 din 20 martie 2016, nr.I 3931 din 23 martie 2016, nr.I 4060 din 24 martie 2016, nr.I 4373 din 29 martie 2016, nr.I 4535 din 31 martie 2016, nr.I 4568 din 31 martie 2016, nr.I 4634 din 01 aprilie 2016, nr.I 4642 din 01 aprilie 2016, nr.I 4676 din 02 aprilie 2016, nr.I 4718 din 03 aprilie 2016, nr.I 4859 din 05 aprilie 2016,

nr.I 4872 din 05 aprilie 2016, nr.I 4968 din 06 aprilie 2016, nr.I 5075 din 07 aprilie 2016, nr.I 5078 din 07 aprilie 2016, nr.I 5094 din 08 aprilie 2016.

Valoarea în vamă a mărfii a fost determinată și anunțată în conformitate cu metoda 1 prevăzută de art.11 al Legii nr.1380 cu privire la tariful vamal.

În rezultatul verificării corectitudinii determinării de către declarant a valorii în vamă, Biroul Vamal Chișinău a ajuns la concluzia că valoarea în vamă a mărfii la declarațiile vamale menționate a fost determinată incorect, întocmind în acest sens actele de inspecție aferente acestor declarații vamale, cu obligația de modificare a declarațiilor depuse în varianta inițială și încasarea suplimentară a sumei de 148269,69 lei în baza art. 8 alin. (3) și art. 17 ale Legii cu privire la tariful vamal.

A menționat că în corespundere cu prevederile pct.13 al Hotărârii Guvernului nr. 600 din 14 mai 2002 cu privire la aprobarea Regulamentului privind modul de declarare a valorii în vamă a mărfurilor introduse pe teritoriul Republicii Moldova, Societatea cu Răspundere Limitată „Return” a prezentat organului vamal toate actele de însoțire a mărfurilor anexate la declarațiile vamale respective, ce atestă corectitudinea executării prevederilor legale la executarea procedurii de determinare a valorii în vamă, și anume, a metodei de determinare a valorii în vamă a tranzacției cu mărfurile respective și prețului efectiv plătit. În pofida acestui fapt, Biroul Vamal Chișinău nu a respectat prevederile legale și a emis actele de inspecție cu obligarea de a majora valoarea în vamă cu achitarea suplimentară a sumei drepturilor de import, prin aceasta obligând reclamantul să modifice declarația vamală în detaliu, invocând faptul nerespectării pct. 13, 14, 15 ale Hotărârii Guvernului nr. 600 și utilizând pct. 3 al art. 8 al Legii cu privire la tariful vamal, a determinat de sine stătător valoarea în vamă, prin utilizarea directă a metodei de rezervă de declarare a valorii în vamă. Astfel, organul vamal în mod arbitrar a ajuns la concluzia că valoarea mărfurilor este diminuată, invocând faptul că Societatea cu Răspundere Limitată „Return” n-a prezentat documentele prevăzute la pct. 13, 14 ale Hotărârii Guvernului nr. 600 din 14 mai 2002, sau alte neconformități formale, declarative și fără relevanță.

În vederea respectării procedurii prealabile, prevăzută de Legea contenciosului administrativ nr. 793 din 20 februarie 2002 și art. 289 din Cod vamal, prin cererile prealabile f/n din 29 martie 2016 și 08 aprilie 2016, Societatea cu Răspundere Limitată „Return” a solicitat organului vamal anularea actelor de inspecție emise la declarațiile vamale, modificarea declarațiilor vamale, cu menținerea celor depuse în varianta inițială și restituirea sumelor plătite în plus.

Prin răspunsurile nr. 28/11-7691 din 03 mai 2016 și nr. 28/11-7958 din 06 mai 2016, a fost refuzat în admiterea cerințelor.

La 10 iunie 2016 Societatea cu Răspundere Limitată „Return” a depus cerere de chemare în judecată împotriva Biroului Vamal Chișinău privind anularea actelor de inspecție emise la declarațiile vamale cu nr. I 5210 din 11 aprilie 2016, nr. I 5319 din 12 aprilie 2016, nr. I 5324 din , nr. I 5345 din 12 aprilie 2016, nr. I 5427 din 14 aprilie 2016, nr. I 5514 din 15 aprilie 2016, nr. I 5765 din 20 aprilie 2016, nr. I 5776 din 20 aprilie 2016, nr. I 5797 din 20 aprilie 2016, nr. I 5828 din 21 aprilie 2016 , nr. I 6181 din 26 aprilie 2016, nr. I 6186 din 26 aprilie 2016, nr. I 6189 din 26 aprilie 2016, nr. I 6202 din 26 aprilie 2016, nr. I 6257 din 27 aprilie 2016, nr. I 6258 din 27 aprilie 2016, nr. I 6300 din 27 aprilie 2016 , nr. I 6304 din 27 aprilie 2016 cu anularea declarațiilor vamale în cauză, în varianta modificată și

menținerea în vigoare varianta inițială și obligarea Biroului Vamal Chișinău să restituie sumele încasate suplimentar în mărime de 148 810,63 lei.

În motivarea cererii reclamantul a indicat că în perioada 11 aprilie 2016 – 27 aprilie 2016 a prezentat spre vămuire Biroului Vamal Chișinău, marfă conform declarațiilor vamale nr. I 5210 din 11 aprilie 2016, nr. I 5319 din 12 aprilie 2016, nr. I 5324 din , nr. I 5345 din 12 aprilie 2016, nr. I 5427 din 14 aprilie 2016, nr. I 5514 din 15 aprilie 2016, nr. I 5765 din 20 aprilie 2016, nr. I 5776 din 20 aprilie 2016, nr. I 5797 din 20 aprilie 2016, nr. I 5828 din 21 aprilie 2016 , nr. I 6181 din 26 aprilie 2016, nr. I 6186 din 26 aprilie 2016, nr. I 6189 din 26 aprilie 2016, nr. I 6202 din 26 aprilie 2016, nr. I 6257 din 27 aprilie 2016, nr. I 6258 din 27 aprilie 2016, nr. I 6300 din 27 aprilie 2016 , nr. I 6304 din 27 aprilie 2016, iar valoarea în vamă a mărfii a fost determinată și anunțată în conformitate cu metoda 1 (în baza valorii tranzacției, respectiv în baza prețului efectiv plătit sau de plătit) prevăzută la art. 11 al Legii nr. 1380 din 20 noiembrie 1997 cu privire la tariful vamal.

În rezultatul verificării corectitudinii determinării de către declarant a valorii în vamă, Biroul Vamal Chișinău a ajuns la concluzia că, valoarea în vamă a mărfii la declarațiile vamale menționate a fost determinată incorect, întocmind în acest sens actele de inspecție aferente acestor declarații vamale, cu obligarea de modificare a declarațiilor depuse în varianta inițială și încasarea suplimentară a sumei de 148 810,63 lei în baza art 8 alin.(3) și art.17 ale Legii cu privire la tariful vamal.

În corespundere cu prevederile pct. 13 al Hotărârii Guvernului nr. 600 din 14.05.2002 cu privire la aprobarea Regulamentului privind modul de declarare a valorii în vamă a mărfurilor introduse pe teritoriul Republicii Moldova, Societatea cu Răspundere Limitată „Return” a prezentat organului vamal toate actele de însoțire ale mărfurilor. Însă, în pofida faptului prezentării tuturor actelor ce atestă respectarea prevederilor legale în executarea procedurii de determinare a valorii în vamă, și anume, a metodei de determinare a valorii în vamă, valorii tranzacției cu mărfurile respective și prețului efectiv plătit, Biroul Vamal Chișinău nu a respectat prevederile legale și a emis actele de inspecție, cu obligarea de a majora valoarea în vamă a mărfurilor și achitarea suplimentară a sumei drepturilor de import, prin aceasta obligând reclamantul la modificarea declarației vamale în detaliu, invocând faptul nerespectării pct. 13, 14, 15 ale Hotărârii Guvernului nr.600 și utilizând pct.3 al art. 8 din Legea cu privire la tariful vamal, a determinat de sine stătător valoarea în vamă, prin utilizarea directă a metodei de rezervă de declarare a valorii în vamă. În așa mod, organul vamal în mod arbitrar a ajuns la concluzia că valoarea mărfii este diminuată, invocând că Societatea cu Răspundere Limitată „Return” n-a prezentat documentele prevăzute la pct.13, 14 ale Hotărârii Guvernului nr.600 din 14 mai 2002, sau alte neconformități formale, declarative și fără relevanță.

A menționat că, organul vamal nu a aplicat metodele prevăzute de art.12, 13, 15, 16 din Legea cu privire la tariful vamal, aplicând direct metoda 6 de determinare a valorii în vamă a mărfurilor – metoda de rezervă.

În vederea respectării procedurii prealabile prevăzute de Legea contenciosului administrativ nr.793 din 10.02.2002 și art.289 din Cod vamal, prin cererile prealabile f/n din 21 aprilie 2016 și 05 mai 2016 Societatea cu Răspundere Limitată „Return” a solicitat organului vamal anularea actelor de inspecție emise la

declarațiile vamale, modificarea declarațiilor vamale cu menținerea celor depuse în varianta inițială și restituirea sumelor plătite în plus.

Prin răspunsurile nr.28/11-8726 din 25 mai 2016 și nr.28/11-9246 din 07 iunie 2016 pîrîtul a refuzat în admiterea cerințelor.

Prin încheierea din 18 august 2016 a Judecătoriei Botanica, mun.Chișinău, s-au conexasat într-o singură procedură pricinile civile depuse de către Societatea cu Răspundere Limitată „Return” împotriva Biroului Vamal Chișinău privind contestarea actelor administrative (dosar nr.3-154/2016 și dosar nr.3-167/2016) cu atribuirea unui număr comun 3-154/2016.

În procesul examinării cauzei Societatea cu Răspundere Limitată „Return” a înaintat cerere de repunere în termen în partea ce ține de contestarea actelor de inspecție emise pentru declarațiile vamale nr.3030 I 3521 din 16 martie 2016; nr.3030 I 3530 din 16 martie 2016; nr.3030 I 3567 din 17 martie 2016, motivând că administratorul Societății cu Răspundere Limitată „Return”, Patrachi Victor, s-a aflat în perioada 24 martie 2016 până la 28 martie 2016 în deplasare de serviciu în Ucraina. Contestarea față de actele de inspecție menționate a fost expediată prin intermediul oficiului poștal la 29 martie 2016, fapt ce se confirmă prin bonul de plată și chitanța corespunzătoare (f.d. 123-126).

La data de 18 ianuarie 2018, a fost admisă spre examinare cererea de concretizare a cerințelor acțiunii adresată de avocatul Mircea Patrachi în interesele Societății cu Răspundere Limitată „Return” prin care a fost concretizată denumirea pîrîtului din Biroul Vamal Chișinău în Biroul Vamal Centru.

Prin hotărîrea din 02 februarie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Central, s-a admis parțial cererea de chemare în judecată depusă de Societatea cu Răspundere Limitată „Return” împotriva Biroului Vamal Centru privind anularea actelor administrative și restituirea sumelor.

S-a respins ca neîntemeiată cerința Societății cu Răspundere Limitată „Return” împotriva Biroului Vamal Centru privind repunerea în termen, de contestare a actelor de inspecție pentru declarațiile vamale: 3030 I 3521 din 16 martie 2016, 3030 I 3530 din 16 martie 2016, 3030 I 3567 din 17 martie 2016.

S-au anulat actele de inspecție emise de către Biroul Vamal Chișinău la declarațiile vamale în detaliu: 3030 I 3521 din 16 martie 2016, 3030 I 3530 din 16 martie 2016, 3030 I 3567 din 17 martie 2016, 3030 I 3733 din 20 martie 2016, 3030 I 3735 din 20 martie 2016, 3030 I 3737 din 20 martie 2016, 3030 I 3931 din 23 martie 2016, 3030 I 4060 din 24 martie 2016, 3030 I 4373 din 29 martie 2016, 3030 I 4535 din 31 martie 2016, 3030 I 4568 din 31 martie 2016, 3030 I 4634 din 01 aprilie 2016, 3030 I 4642 din 01 aprilie 2016, 3030 I 4676 din 02 aprilie 2016, 3030 I 4718 din 03 aprilie 2016, 3030 I 4859 din 05 aprilie 2016, 3030 I 4872 din 05 aprilie 2016, 3030 I 4968 din 06 aprilie 2016, 3030 I 5075 din 07 aprilie 2016, 3030 I 5078 din 07 aprilie 2016, 3030 I 5094 din 08 aprilie 2016, 3030 I 5210 din 11 aprilie 2016, 3030 I 5319 din 12 aprilie 2016, 3030 I 5324 din 12 aprilie 2016, 3030 I 5345 din 12 aprilie 2016, 3030 I 5427 din 14 aprilie 2016, 3030 I 5514 din 15 aprilie 2016, 3030 I 5765 din 20 aprilie 2016, 3030 I 5776 din 20 aprilie 2016, 3030 I 5797 din 20 aprilie 2016, 3030 I 5828 din 21 aprilie 2016, 3030 I 6181 din 26 aprilie 2016, 3030 I 6186 din 26 aprilie 2016, 3030 I 6189 din 26 aprilie 2016, 3030 I 6202 din 26 aprilie 2016, 3030 I 6257 din 27 aprilie 2016, 3030 I 6258 din 27 aprilie 2016, 3030 I 6300 din 27 aprilie 2016, 3030 I 6304 din 27 aprilie 2016,

cu anularea declarațiilor vamale modificate și menținerea în vigoare a variantei inițiale.

S-a obligat Biroul Vamal Centru să recalculeze impozitele achitate suplimentar de către Societatea cu Răspundere Limitată „Return”, cu restituirea drepturilor de import încasate suplimentar.

Prin decizia din 06 iunie 2018 a Curții de Apel Chișinău, s-a admis apelul declarat de Biroul Vamal Centru împotriva hotărârii din 02 februarie 2018 a Judecătorei Chișinău, sediul Central.

S-a casat hotărârea din 02 februarie 2018 a Judecătorei Chișinău, sediul Central pronunțată în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Societatea cu Răspundere Limitată „Return” împotriva Biroului Vamal Chișinău privind anularea actelor administrative și restituirea sumelor, în partea prin care au fost anulate actele de inspecție emise de către Biroul Vamal Chișinău la declarațiile vamale în detaliu: 3030 I 3521 din 16 martie 2016, 3030 I 3530 din 16 martie 2016, 3030 I 3567 din 17 martie 2016, 3030 I 3733 din 20 martie 2016, 3030 I 3735 din 20 martie 2016, 3030 I 3737 din 20 martie 2016, 3030 I 3931 din 23 martie 2016, 3030 I 4060 din 24 martie 2016, 3030 I 4373 din 29 martie 2016, 3030 I 4535 din 31 martie 2016, 3030 I 4568 din 31 martie 2016, 3030 I 4634 din 01 aprilie 2016, 3030 I 4642 din 01 aprilie 2016, 3030 I 4676 din 02 aprilie 2016, 3030 I 4718 din 03 aprilie 2016, 3030 I 4859 din 05 aprilie 2016, 3030 I 4872 din 05 aprilie 2016, 3030 I 4968 din 06 aprilie 2016, 3030 I 5075 din 07 aprilie 2016, 3030 I 5078 din 07 aprilie 2016, 3030 I 5094 din 08 aprilie 2016, 3030 I 5210 din 11 aprilie 2016, 3030 I 5319 din 12 aprilie 2016, 3030 I 5324 din 12 aprilie 2016, 3030 I 5345 din 12 aprilie 2016, 3030 I 5427 din 14 aprilie 2016, 3030 I 5514 din 15 aprilie 2016, 3030 I 5765 din 20 aprilie 2016, 3030 I 5776 din 20 aprilie 2016, 3030 I 5797 din 20 aprilie 2016, 3030 I 5828 din 21 aprilie 2016, 3030 I 6181 din 26 aprilie 2016, 3030 I 6186 din 26 aprilie 2016, 3030 I 6189 din 26 aprilie 2016, 3030 I 6202 din 26 aprilie 2016, 3030 I 6257 din 27 aprilie 2016, 3030 I 6258 din 27 aprilie 2016, 3030 I 6300 din 27 aprilie 2016, 3030 I 6304 din 27 aprilie 2016, cu anularea declarațiilor vamale modificate și menținerea în vigoare a variantei inițiale, fiind obligat Biroul Vamal Centru să recalculeze impozitele achitate suplimentar de către Societatea cu Răspundere Limitată „Return”, cu restituirea agentului economic nominalizat a drepturilor de import încasate suplimentar, și în această parte s-a emis o hotărâre nouă prin care, cererea de chemare în judecată depusă de Societatea cu Răspundere Limitată „Return” împotriva Biroului Vamal Chișinău privind anularea actelor de inspecție, a declarațiilor vamale în detaliu și obligarea Biroului Vamal Centru să recalculeze impozitele achitate suplimentar de către Societatea cu Răspundere Limitată „Return”, cu restituirea agentului economic a drepturilor de import încasate suplimentar, s-a respins ca nefondată.

În rest, hotărârea din 02 februarie 2018 a Judecătorei Chișinău, sediul Central, s-a menținut.

Prin încheierea din 06 iunie 2018 a Curții de Apel Chișinău, s-a corectat omisiunea din dispozitivul hotărârii din 02 februarie 2018 a Judecătorei Chișinău, sediul Central, prin introducerea în dispozitiv după aliniatul doi al acestuia a sintagmei: „Cerințele privind anularea actelor de inspecție emise pentru declarațiile vamale 3030 I 3521 din 16 martie 2016, 3030 I 3530 din 16 martie 2016, 3030 I 3567 din 17 martie 2016, se resping ca tardive”.

Pentru a decide astfel, instanța de apel, cu referire la circumstanțele cauzei, a constatat că concluziile primei instanțe precum că organul vamal neîntemeiat și abuziv a solicitat de la declarant alte documente suplimentare întru confirmarea corectitudinii stabilirii valorii în vamă a mărfurilor importate de intimat, sunt eronate or, legalitatea acțiunilor organului vamal se întemeiază pe prevederile art.8, pct.1), 2), 3) al Legii nr.1380-XIII din 20 noiembrie 1997 cu privire la tariful vamal, potrivit cărora autoritatea vamală exercită controlul asupra corectitudinii determinării valorii în vamă a mărfii, iar în cazul în care nu există date ce ar confirma corectitudinea determinării valorii în vamă a mărfii anunțate sau în cazul în care există temei de a considera că datele prezentate de declarant (importator) nu sunt veridice (inclusiv sunt sub nivelul valorii lor de producție) și/sau nu sunt suficiente, autoritatea vamală este în drept să determine de sine stătător valoarea în vamă a mărfii.

A constatat că prima instanță nu a evidențiat probele obiective, veridice, pertinente și admisibile, care să confirme temeinicia/netemeinicia pretențiilor formulate de Societatea cu Răspundere Limitată „Return”.

La 01 august 2018, Societatea cu Răspundere Limitată „Return” a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând casarea deciziei din 06 iunie 2018 a Curții de Apel Chișinău și menținerea hotărârii din 02 februarie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Central.

În susținerea recursului recurentul a indicat prevederile art.432 alin.(2) lit.a), c), alin.(4) Cod de procedură civilă.

În motivarea recursului a indicat dezacordul său cu decizia adoptată de instanța de apel ca fiind vădit neîntemeiată și că la adoptarea deciziei instanța de apel nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată și, a aplicat legea care nu trebuia să fie aplicată.

La 22 octombrie 2018, Societatea cu Răspundere Limitată „Return” a declarat recurs suplimentar împotriva deciziei instanței de apel, solicitând casarea deciziei din 06 iunie 2018 a Curții de Apel Chișinău și transmiterea cauzei spre rejudecare în instanța de apel.

În motivarea recursului suplimentar a indicat dezacordul cu decizia adoptată de instanța de apel și a menționat că instanța de apel nu s-a expus asupra tuturor argumentelor invocate de Societatea cu Răspundere Limitată „Return” și anume, nu a motivat de ce a respins argumentele în favoarea respingerii apelului ce ține de chestiunea că pentru declarațiile vamale nr.3030 I 5210 din 11 aprilie 2016, 3030 I 5319 din 12 aprilie 2016, 3030 I 5324 din 12 aprilie 2016, 3030 I 5345 din 12 aprilie 2016, 3030 I 5427 din 14 aprilie 2016, 3030 I 5514 din 15 aprilie 2016, 3030 I 5765 din 20 aprilie 2016, 3030 I 5776 din 20 aprilie 2016, 3030 I 5797 din 20 aprilie 2016, 3030 I 5828 din 21 aprilie 2016, 3030 I 6181 din 26 aprilie 2016, 3030 I 6186 din 26 aprilie 2016, 3030 I 6189 din 26 aprilie 2016, 3030 I 6202 din 26 aprilie 2016, 3030 I 6257 din 27 aprilie 2016, 3030 I 6258 din 27 aprilie 2016, 3030 I 6300 din 27 aprilie 2016, 3030 I 6304 din 27 aprilie 2016 iar Biroul Vamal Centru nu a depus referință și nici o probă în susținerea legalității acțiunilor sale.

A menționat că instanța de apel nu a motivat de ce a respins argumentul privind încălcarea de către Biroul Vamal Centru a prevederilor art.24 alin. (3) al Legii contenciosului administrativ nr.793-XIV din 10 februarie 2000 și a pct.19 din Regulamentul cu privire la modul de calculare a valorii în vamă a mărfurilor introduse pe teritoriul Republicii Moldova, aprobat prin Hotărârea Guvernului

nr.600 din 14 iunie 2002.

Nu a argumentat de ce a aplicat prevederile ordinului Serviciului Vamal nr.111-0 din 07 februarie 2013, în situația în care un asemenea ordin nu a fost niciodată publicat în Monitorul Oficial.

Nu a argumentat de ce a admis argumentul apelantului precum că declarantului i s-au înmînat fișele-acte din 26 noiembrie 2015 – 16 februarie 2016, în situația în care la materialele cauzei lipsesc astfel de înscrisuri.

Nu a argumentat de ce a admis argumentul apelantului precum că declarantului i-au fost solicitate conform fișelor-borderou din 20 martie 2016 – 27 aprilie 2016, actele suplimentare, care nu au fost prezentate de către ultimul, cînd intimatul a atenționat că asemenea acte nu există la materialele cauzei.

A susținut că instanța de apel a apreciat circumstanțele de fapt a prezentei cauze strict prin prisma sarcinii probațiunii puse în seama reclamantului, apreciind în mod arbitrar probele prezentate.

În conformitate cu art.434 alin.(1) Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Prin materialele dosarului se confirmă că decizia din 06 iunie 2018 a Curții de Apel Chișinău a fost expediată pentru cunoștință participanților la proces (f.d.213, Vol.II), lipsind date privind recepționarea acesteia, astfel, recursul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Return” la 01 august 2018, se consideră a fi depus în termenul prevăzut de lege.

În conformitate cu art.439 alin.(2), (3) Cod de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copieii de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia. În cazul neprezentării referinței în termenul stabilit, admisibilitatea recursului se decide în lipsa acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin.(2).

Examinând admisibilitatea recursului în raport cu materialele cauzei civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Return” este inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art.432 Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- b¹) a aplicat o lege care a fost declarată neconstituțională;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

a) cauza a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;

b) cauza a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;

c) în judecarea cauzei au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;

d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;

e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;

f) hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art.433 lit.a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Return”, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Or, argumentele invocate în recurs se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanțele ierarhic inferioare și nu redă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau de drept procedural, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate și urmează a fi respins.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei se precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art.432 alin.(4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă faptul că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art.130 Cod de procedură civilă, însă din recursurile declarate nu rezultă încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

Cît privește dreptul justițiabilului „de a fi auzit de o instanță”, garantat de art. 6 § 1 al Convenției Europene a Drepturilor Omului, instanța notează că obligația de a motiva o hotărîre judecătorească poate varia în funcție de natura deciziei în cauză (a se vedea *inter alia*, *Latourniere v.Franța*, 10 decembrie 2002, parag.2; *Hansen v.Norvegia*, 2 octombrie 2014, parag.71-74). De fapt în concepția instanței europene, articolul 6 § 1 nu impune motivarea detaliată a deciziei unei instanțe de recurs, care întemeindu-se pe dispozițiile legale specificate, respinge un recurs ca fiind „lipsit de șanse de succes”, ceea ce s-a constatat în cazul de față (a se vedea, *mutatis mutandis*, *Papaioannou vs Grecia*, 2 iunie 2016, parag.45 sau *Baydar vs Olanda*, 24 aprilie 2018, parag.46).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera inadmisibil recursul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Return”.

În conformitate cu art.art.270, 433 lit.a), 440 alin.(1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Return”.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Tatiana Vieru

judecătorii

Maria Ghervas

Victor Burduh